

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 65. Ioannes Phosphorus, ad Argum Pastorem fiderum in cœlo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Ast ubi iam minuor, crescis; nec id abnuo, nolit
Ante suum solem Phosphorus vltro mori?

Epigramma 64.
Ioannes Phosphorus.

NOx abit. umbrosæ vanescunt cornua Lunæ.
Corniger ut Moles; sic vetus umbra cadit.
Lex noua lux. alter cum luce recurrit in orbem
Phosphorus. is soli prævia stella micat.
Ille suo noctis confinia diuidit astro.
Albentemque nouo nunciat igne diem.
Scilicet is lucens, ardensque Lucerna Tonanti.
Conscia lux veri, cui pius ardet Amor.
Illi exortu Solymis nox incubat artis.
Iude Deo templum iam sacer orbis erit.

Epigramma 65.

Ioannes Phosphorus, ad Argum Pastorem siderum in cœlo.

Ardua cui cyano rident sua pascua campo. (a)
Coge gregem. numerum non habet ille suum.
Exsul adest cœlo nullus quo pulchrior ignis,
Prouidus it terris Phosphorus astra sequi.
Nempe suum solem comes igneus ambit I E S V M.
Hunc, præit, ut cœlo sero sequatur herum,
(a) *Argus Pastor lus virginis in vaccam mutata,*
plenus oculis, occisus cœlo est adscriptus.

Epigramma 66.

**Ioannes manifesta lucerna, foris
& domi delitescens.**

Esto premas alto captiuam pectore flammam,
Mille tamen radijs emicat inde iubar.